

ZAČÁTEK PŘÍBĚHU

Novinová kancelář a v ní vaše třída. Tísníte se kolem stolu podsaditého novináře, který má na starosti hlídání událostí, které mají potenciál ohrožovat demokracii. Vyhledal vás, protože slyšel, že se o podobná témata zajímáte. A teď tu stojíte naproti sobě a s napětím čekáte, co se dozvíte.

“Jsem rád, že jste přišli,” začne pan Soukal, jak se vám představil, s trochu nervózním úsměvem. Možná ho znejišťuje vaše početní převaha, možná témata, o kterých se chystá mluvit. “máme tu ve městě takovou situaci, kdy jsme opravdu na hraně demokratických hodnot, vidíte sami” ukáže rukou na nástěnku za sebou, kde vidíte škálu, na které se objevuje jen 6 hvězdiček z 10. “Každou chvíli se objeví situace, kdy je demokracie ohrožena, jsou narušená práva jednotlivců, nebo dokonce ohroženy svobody a mě se zdá, že to některé lidi vůbec nezajímá. Že radši řeší cenu nafty nebo zdražování jablek a nevšímají si toho, co se kolem nich děje. Proto hledám podporu, kde se dá.” Významně se na vás podívá, jako by tím říkal, že s vámi počítá. “Zrovna teď mám na stole takovou věc, kde to mám,” hrabe mezi kupkami papírů, až konečně jeden vytáhne. “Zrovna píšu o jedné studentce. Její rodina pochází z Iránu, jsou tedy praktikující muslimové. Ona žije v naší zemi od narození a studuje zdravotnickou školu. Teď má ovšem studium pozastavené a soudí se se školou, protože jí ředitelka školy zakázala nosit hidžáb, i když sedí ve škole v lavici. Hidžáb je muslimská pokrývka hlavy, kterou nosí všechny ženy, je to součástí jejich víry. Paní ředitelka říká, že nechce ve škole u studentů náboženské symboly. Studentka oponuje, že to odporuje náboženské svobodě, která v naší zemi panuje. Je to zamotaná kauza a studentce by se moc hodila podpora veřejnosti. Je vás hodně, tak můžete klidně hlasovat. Kdo se chcete zapojit do podpory studentky? A kdo to chce nechat plavat?”

[HIDŽÁB - chtějí pomoci](#) - str. 2

[HIDŽÁB - Nechtějí pomoci.](#) - str.6

HIDŽÁB - chtějí pomoci

Sdělili jste panu Soukalovi své rozhodnutí zapojit se do pomoci. Je na něm vidět, že mu spadl kámen ze srdce “To mám radost, víte, přemýšlel jsem nad tím, co by v tom případě mohlo pomoci. Občas zapojení veřejnosti do vyhrocených kauz pomůže tím, že se o případ více zajímají média, žalující cítí podporu veřejnosti a nemá pocit, že bojuje s větrnými mlýny a soudci vědí, že rozhodují něco nesmírně důležitého a vytvářejí tím možná predsedens dalším případům...jó predsedens, predsedens...nějak jsem se zapomněl a vy možná nevíte co to je.” možná by zjistil, jestli to víte nebo nevíte, když by odtrhnul zral od dveří, které upřeně sleduje, jako by to byl jeho nejzaujatější posluchač. Nečeká tedy na vaši reakci a hned pokračuje: “Predsedens je vlastně případ, podle kterého se pak rozhodují další kauzy, takový vzor do budoucna. No a co tedy s vámi, že jo. Když byste chtěli té studentce pomoci, napadly mě 3 takové možnosti. Můžete jí vyjádřit podporu sdílením toho příběhu na sociálních sítích. Teď jsem dopsal článek, který můžete klidně převzít ke sdílení. Víte, občas byste koukali, co za vlnu podpory se vzedme, když se nasbírá dostatečné množství lidí, kteří na něco upozorní. Druhou možností je udělat nějakou podpůrnou akci přímo na živo ve městě - třeba něco na způsob sousedského pikniku - lidi se můžou potkat s dalšími muslimy

ve městě a třeba zjistí, že to jsou obyčejní lidé podobní, jako oni sami. A pak se přestanou bát toho, že by s jejich dětmi do třídy chodila slečna s šátkem na hlavě.

Co z toho se vám zdá zajímavé? Víte co, klidně to proberte, já nespěchám. Udělejte trojice a během 3 minut proberte, které řešení by se vám nejvíce líbilo. Následně opět hlasujte.” Pan Soukal se uvelebí v křesle a čeká, až budete mít hotovo.

[PAN SOUKAL - HIDŽÁB - PIKNIK](#)

[PAN SOUKAL - HIDŽÁB - SDÍLENÍ](#)

[PAN SOUKAL - HIDŽÁB - PETICE](#)

PAN SOUKAL - HIDŽÁB - SDÍLENÍ

Rozhodli jste se pro sdílení příspěvku na sociálních sítích. Není to jen tak, někdy může být složité postavit se na něčí stranu ve vyhroceném sporu. Vždycky hrozí, že se někomu znelíbíte a bude na vás slovně útočit. Abyste si posílili svou duševní odolnost a připravenost se bránit, Proto udělejte jako třída dohromady 200 dřepů (každý může udělat jiný počet dle vaší dohody). Jak známo, ve zdravém těle zdravý duch a pohyb vede i k lepší odolnosti vůči stresu. **A teď vás napadla ještě jedna skvělá věc. Zahalit si na znamení podpory též hlavu. Udělejte to. Dejte si na hlavu cokoliv, co máte po ruce - převlékněte si přes ní svetr nebo šálu, něco určitě vymyslíte.**

Hotovo? Hurá! **Se zakrytou hlavou jste se vyfotili a** příspěvek sdíleli a teď jen sledujete, jak se vaše příspěvky virálně šíří a sdílí je další a další lidé, nejprve z vašeho města, ale teď už i ti neznámí, z druhého konce republiky. Nevěřicně se díváte na to, jak spontánně vznikají podpůrné akce - v několika městech se konají události na podporu Laury a vznikla dokonce i petice, kterou je možné online podepsat a kterou následně její autoři doručí ředitelce dané školy. Je to neuvěřitelné.

O přestávkách se o tom bavíte a vyměňujete si nové poznatky, na které jste narazili. Jééé, tady je nový pochod pro Lauru...Júúú, našla jsem rozhovor s Laurou v novinách...Po vyučování vyjdete před školu a kdo tam stojí? No jasně že Laura. Přišla vám poděkovat, že vaše sdílení rozjelo takovou podporu. “Bez ohledu na to, jak nakonec dopadne soud si toho nesmírně vážím. Je pro mě důležité, že cítím podporu lidí v našem městě, že si nepřijdu se svými požadavky mimo. Víte, není to vždycky jednoduché být tu cizinec a ještě ke všemu se šátkem na hlavě Vždycky jste ti “jiní”. Nechci dělat škole problémy, chtěla jsem být jednou doktorka a na praxi v nemocnici nemám problém se obléct do toho, co určují normy. Ale na vyučování ve škole si bez hidžábu připadám jako nahá. Je to nejen součást mého náboženství, ale i součást mě samé a proto vám ještě jednou moc děkuji, že to chápete.”

Vyměnili jste si s Laurou ještě pár zdvořilostních frází a chcete se rozejít do svých domovů. V tom si všimnete, že k vám někdo běží...není to novinář Soukal? Nejdřív jste ho vůbec nemohli poznat, protože se na vás usmívá. Takový výraz jste v jeho tváři ještě neviděli, musí být nevýslovně nadšený. “To, co jste svým sdílením rozběhli je neuvěřitelné,” volá ještě než k vám úplně dorazí. “Doslova zázrak. Podpůrné akce se konají doslova všude. Zítra má

Laura soud a lidi z našeho města se jí tam chystají jít podpořit. přišel jsem za vámi, abych o vás napsal článek do novin. Na škále demokracie přibyl bod a to je velká věc, protože už nejsme na hraně s hybridním režimem. Než stihnete cokoli říct, zapípá panu Soukalovi telefon. Přečte si sms, zbledne a roztržitě vám vysvětluje. "No nic, budu se za vámi muset stavět později. To je z práce. Kolega Franěk co psal o nekalých praktikách místního podnikatele je mrtvý. Pozadí se vyšetřuje, ale budou v tom mít prsty lidé, na které chystal novinářské odhalení. Už musím jít, máme v práci naléhavou poradu." novinář vám zmizí z dohledu.

Pak Soukal je pryč, ale vás teď čeká rozhodnutí. Může být vražda novináře něco, co ohrožuje demokracii a proto se vyplatí o tom zjistit něco víc, nebo nemá cenu se tím zabývat? Hlasujte.

[ZABITÝ NOVINÁŘ - chtějí vědět víc](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - nechťejí vědět víc](#)

PAN SOUKAL - HIDŽÁB - PIKNIK

Rozhodli jste se uspořádat piknik na podporu Laury. K tomu budete potřebovat zařídit spoustu věcí - povolení od vedení školy, aby se piknik mohl konat na školním pozemku, vytvořit pozvánky a sdílet je na sociálních sítích, zajistit s podporou rodičů a přátel občerstvení, vyřídit povolení na užití reprodukováné hudby...No, nebude to zadarmo. Proto udělejte jako třída dohromady 200 dřepů (každý může udělat jiný počet dle vaší dohody).

Máte hotovo? Paráda. Piknik frčí v plném proudu, lidé se potkávají napříč různými náboženstvími a kulturou, povídají si a dobře se baví. **A vás napadla ještě jedna skvělá věc. Zahalit si na znamení podpory též hlavu. Udělejte to. Dejte si na hlavu cokoli, co máte po ruce - převlékněte si přes ní svetr nebo šálu, něco určitě vymyslíte.**

Skvělé. Se zahalenou hlavou jste se i s ostatními účastníky pikniku vyfotili a dali příspěvek na síť. To jste ještě netušili, jakou vlnu jste právě spustili. Sledujete, jak se vaše příspěvky virálně šíří a sdílí je další a další lidé, nejprve z vašeho města, ale teď už i ti neznámí, z druhého konce republiky. Nevěřicně se díváte na to, jak spontánně vznikají podpůrné akce - v několika městech se konají události na podporu Laury a vznikla dokonce i petice, kterou je možné online podepsat a kterou následně její autoři doručí ředitelce dané školy. Je to neuvěřitelné.

O přestávkách se o tom bavíte a vyměňujete si nové poznatky, na které jste narazili. Jééé, tady je nový pochod pro Lauru...Júúú, našla jsem rozhovor s Laurou v novinách...Po vyučování vyjdete před školu a kdo tam stojí? No jasně že Laura. Přišla vám poděkovat, že vaše sdílení rozjelo takovou podporu. "Bez ohledu na to, jak nakonec dopadne soud si toho nesmírně vážím. Je pro mě důležité, že cítím podporu lidí v našem městě, že si nepřijdu se svými požadavky mimo. Víte, není to vždycky jednoduché být tu cizinec a ještě ke všemu se šátkem na hlavě Vždycky jste ti "jiní". Nechci dělat škole problémy, chtěla jsem být jednou doktorka a na praxi v nemocnici nemám problém se obléct do toho, co určují normy. Ale na vyučování ve škole si bez hidžábu připadám jako nahá. Je to nejen součást mého náboženství, ale i součást mě samé a proto vám ještě jednou moc děkuji, že to chápete."

Vyměnili jste si s Laurou ještě pár zdvořilostních frází a chcete se rozejít do svých domovů. V tom si všimnete, že k vám někdo běží...není to novinář Soukal? Nejdřív jste ho vůbec nemohli poznat, protože se na vás usmívá. Takový výraz jste v jeho tváři ještě neviděli, musí být nevýslovně nadšený. "To, co jste svým sdílením rozběhli je neuvěřitelné," volá ještě než k vám úplně dorazí. "Doslova zázrak. Podpurné akce se konají doslova všude. Zítra má Laura soud a lidi z našeho města se jí tam chystají jít podpořit. přišel jsem za vámi, abych o vás napsal článek do novin. Na škále demokracie přibyl bod a to je velká věc, protože už nejsme na hraně s hybridním režimem. Než stihnete cokoli říct, zapípá panu Soukalovi telefon. Přečte si sms, zbledne a roztržitě vám vysvětluje. "No nic, budu se za vámi muset stavět později. To je z práce. Kolega Franěk co psal o nekalých praktikách místního podnikatele je mrtvý. Pozadí se vyšetřuje, ale budou v tom mít prsty lidé, na které chystal novinářské odhalení. Už musím jít, máme v práci naléhavou radu." novinář vám zmizí z dohledu.

Pak Soukal je pryč, ale vás teď čeká rozhodnutí. Může být vražda novináře něco, co ohrožuje demokracii a proto se vyplatí o tom zjistit něco víc, nebo nemá cenu se tím zabývat? Hlasujte.

[ZABITÝ NOVINÁŘ - chtějí vědět víc](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - nechťejí vědět víc](#)

PAN SOUKAL - HIDŽÁB - PETICE

Rozhodli jste se sepsat petici a doručit ji ředitelce Lauřiny školy. To není jen tak. Musíte si najít na internetu, jak takové petice vypadají, poprosit někoho ze školy nebo z rodičů, aby vám s její formulací pomohl a na hodině češtiny/slovenštiny si nechat zkontrolovat pravopis. Přeci nechcete, aby v ní byli hrubky. Čeká vás práce a proto udělejte jako třída dohromady 200 dřepů (každý může udělat jiný počet dle vaší dohody).

Máte hotovo? Paráda. Petice je sepsaná a vás napadla ještě jedna skvělá věc. Zahalit si na znamení podpory též hlavu, vyfotit se a fotku přiložit na konec petice. Udělejte to. Dejte si na hlavu cokoli, co máte po ruce - převlékněte si přes ní svetr nebo šálu, něco určitě vymyslíte.

Skvělé. **Se zahalenou hlavou jste se i s ostatními účastníky pikniku vyfotili a** petici i s fotkou dali na sítě. To jste ještě netušili, jakou vlnu jste právě spustili. Sledujete, jak se vaše příspěvky virálně šíří a sdílí je další a další lidé a petice se plní. Nejprve podepisují lidi z vašeho města, ale teď už i ti neznámí, z druhého konce republiky. Nevěřicně se díváte na to, jak spontánně vznikají podpurné akce - v několika městech se konají události na podporu Laury. Vyplněnou petici jste odeslali.

O přestávkách se o tom bavíte a vyměňujete si nové poznatky, na které jste narazili. Jééé, tady je nový pochod pro Lauru...Júúú, našla jsem rozhovor s Laurou v novinách...Po vyučování vyjdete před školu a kdo tam stojí? No jasně že Laura. Přišla vám poděkovat, že vaše sdílení rozjelo takovou podporu. "Bez ohledu na to, jak nakonec dopadne soud si toho nesmírně vážím. Je pro mě důležité, že cítím podporu lidí v našem městě, že si nepřijdu se svými požadavky mimo. Víte, není to vždycky jednoduché být tu cizinec a ještě ke všemu se šátkem na hlavě Vždycky jste ti "jiní". Nechci dělat škole problémy, chtěla jsem být jednou

doktorka a na praxi v nemocnici nemám problém se obléct do toho, co určují normy. Ale na vyučování ve škole si bez hidžábu připadám jako nahý. Je to nejen součástí mého náboženství, ale i součástí mě samé a proto vám ještě jednou moc děkuji, že to chápete.”

Vyměnili jste si s Laurou ještě pár zdvořilostních frází a chcete se rozejít do svých domovů. V tom si všimnete, že k vám někdo běží...není to novinář Soukal? Nejdřív jste ho vůbec nemohli poznat, protože se na vás usmívá. Takový výraz jste v jeho tváři ještě neviděli, musí být nevýslovně nadšený. “To, co jste svým sdílením rozběhli je neuvěřitelné,” volá ještě než k vám úplně dorazí. “Doslova zázrak. Podpurné akce se konají doslova všude. Zítra má Laura soud a lidi z našeho města se jí tam chystají jít podpořit. přišel jsem za vámi, abych o vás napsal článek do novin. Na škále demokracie přibyl bod a to je velká věc, protože už nejsme na hraně s hybridním režimem. Než stihnete cokoli říct, zapípá panu Soukalovi telefon. Přečte si sms, zbledne a roztržitě vám vysvětluje. “No nic, budu se za vámi muset stavět později. To je z práce. Kolega Franěk co psal o nekalých praktikách místního podnikatele je mrtvý. Pozadí se vyšetřuje, ale budou v tom mít prsty lidé, na které chystal novinářské odhalení. Už musím jít, máme v práci naléhavou radu.” novinář vám zmizí z dohledu.

Pak Soukal je pryč, ale vás teď čeká rozhodnutí. Může být vražda novináře něco, co ohrožuje demokracii a proto se vyplatí o tom zjistit něco víc, nebo nemá cenu se tím zabývat? Hlasujte.

[ZABITÝ NOVINÁŘ - chtějí vědět víc](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - nechtějí vědět víc](#)

HIDŽÁB - Nechtějí pomoci.

Sdělili jste panu Soukalovi, že se zapojit nechcete. Je vidět, že ho to mrzí, ale zachová si profesionální tvář, když říká: “To nevádí, rozumím. Však není všem dnům konec.” A loučí se s vámi.

Uběhne pár týdnů a pan Soukal vás čeká před školou. “Říkal jsem si, že vám dlužím informaci o vývoji demokracie v našem městě,” jde hned k věci. Jeho výraz je velmi zasmušilý, takže vás asi nečekají dobré zprávy. “Laura se se školou soudila, ale bohužel neměla moc podporu veřejnosti a nepodařilo se jí prokázat, že šlo o diskriminaci. Studium tedy ukončila, protože se po tlaku ze strany školy obávala o objektivitu svého dalšího studia a také nebyla ochotná hidžáb odložit na teoretickou výuku, kde k tomu není objektivně žádný důvod. Na praxi v nemocnici s tím problém neměla. Naše analytické oddělení to vnímá jako ohrožení demokracie v našem městě, neb respektování práva menšin a náboženských svobod jsou jedny ze základních pilířů demokracie. Klesli jsme proto na škále o jeden bod.”

Než stihnete cokoli říct, zapípá panu Soukalovi telefon. Přečte si sms, zbledne a roztržitě vám vysvětluje. “No nic, budu se za vámi muset stavět později. To je z práce. Kolega Franěk co psal o nekalých praktikách místního podnikatele je mrtvý. Pozadí se vyšetřuje, ale budou v tom mít prsty lidé, na které chystal novinářské odhalení. Už musím jít, máme v práci naléhavou radu.” novinář vám zmizí z dohledu.

Pak Soukal je pryč, ale vás teď čeká rozhodnutí. Může být vražda novináře něco, co ohrožuje demokracii a proto se vyplatí o tom zjistit něco víc, nebo nemá cenu se tím zabývat? Hlasujte.

[ZABITÝ NOVINÁŘ - chtějí vědět víc](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - nechťejí vědět víc](#)

ZABITÝ NOVINÁŘ - chtějí vědět víc

Rozhodli jste se zjistit něco víc o té vraždě novináře. Chvíli přemýšlíte, kde nejlépe sehnat informace a rozhodnete se zajít znovu přímo do novin, tentokrát za paní šéfredaktorkou a zeptat se, jestli byste nemohli nějak pomoci.

Vítá vás ve dveřích, celá usazená a když si poslechne, že byste rádi nějak pomohli, začne plakat ještě usilovněji. "To jste moc hodní," vyrazí ze sebe mezi vzlyky, "teď jsme zrovna měli poradku, kde jsme řešili, co budeme dělat, a vlastně jsme tam probírali, že je potřeba nějak zburcovat veřejnost. A teď jste tady, jako byste nám četli myšlenky...Pojďte prosím dál." Paní Špačková vás vede do zasedací místnosti a usazuje vás na nepříliš pohodlné dřevěné židle okolo stolu. Vypadá to, že cestou k zasedačce znovu našla střípky vnitřního klidu a vydoluje pro vás i drobný úsměv. "Víte, kolega Franěk vyšetřoval kauzu místního podnikatele, který je zároveň i něco jako místní mafiánský boss. Má kontakty úplně všude - na soudech, na radnici, ve vládě, dokonce prý i u policie - úplatky, zastrašování, nic z toho mu není cizí. Kolega Franěk se ho ale nebál, byť byl také terčem jeho výhrůžek. Psal o jeho nekalých praktikách...a teď ho zastřelili. Nejvíce se bojíme, že se to zase zamete pod koberec. Ale to se nesmí stát. Lidi si to nesmí nechat líbit. V demokratickém státě přeci nejde jen tak někoho nechat zabít a vyváznout bez trestu. My si myslíme, že veřejnost by měla vyrazit do ulic. Už se dokonce formuje demonstrace za slušný stát, počkejte, ukážu vám." roztřesenými prsty hledá v kabelce telefon a pak vám ukazuje příspěvek na facebooku, který zveřejnili blízcí zabitého novináře a ve kterém svolávají demonstraci za spravedlivé vyšetřování a rozkrytí celé korupční sítě. "Když by se zapojili i mladí lidé, určitě by to mělo svou sílu. Politici, soudci, policie...ti všichni musí být dotlačeni k tomu, aby si mezi sebou udělali čistku a odhalili všechny, které pan velkopodnikatel uplácel a mohli by se snažit kauzu ovlivnit v jeho prospěch. Kdo teď bude psát o podobných věcech, to nevím. Když se novináři začnou bát, je s demokracií konec. Jsem opravdu dojatá, že jste přišli. Nevím, jak je to u vás ve škole, ale mladí lidé se o podobné věci většinou moc nezajímají." Pomyslíte si, že to má teda pravdu. Ostatní děti u vás ve škole podobné věci opravdu moc neřeší. Ale bylo by fajn, kdyby se k nim takové informace taky dostávaly. Je to přeci i jejich město. Poděkujete paní Špačkové za informace a slíbíte jí, že to promyslíte. Povídate si o tom, co by se teď dalo dělat a z plamenných diskuzí vám vyvstávají 3 možnosti. Tou první je podpořit demonstraci, která se koná. Vztít na ni i rodiče, učitele a říct o ní vašim vrstevníkům. Ať je tam co nejvíce lidí a něco se zmůže. Tou druhou je uspořádat finanční sbírku pro postižené noviny. Ať si mohou zajistit bezpečí a najmout třeba víc novinářů, kteří se budou věnovat podobným kauzám - nesmí přijít o odvahu psát o tématech, která se někomu nehodí. A tou třetí je pořádně zviditelnit téma mezi mladými lidmi na vaší škole - udělat den za demokracii. Každému z vás se líbí jiné téma a tak se rozhodnete hlasovat. Předtím ale každý, kdo chce, může říct jednou větou, který způsob se mu nejvíce líbí a proč. Pojďte na to, máte na to max. 4 minuty. Poté hned přistupte k hlasování.

Kdo hlasuje pro připojení se k demonstraci? Kdo pro uspořádání sbírky pro noviny? A kdo pro zviditelnění tématu ve škole?

[ZABITÝ NOVINÁŘ - PŘIPOJIT SE K DEMONSTRACI ZA SLUŠNÝ STÁT](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - SBÍRKA PRO NOVINY](#)

[ZABITÝ NOVINÁŘ - ZVIDITELNĚNÍ TÉMATU VE ŠKOLE](#)

ZABITÝ NOVINÁŘ - PŘIPOJIT SE K DEMONSTRACI ZA SLUŠNÝ STÁT

Rozhodli jste se vyrazit na demonstraci a je skutečně obrovská. Vyrazilo mnoho lidí z vašeho města. Vaši sousedé, spolužáci, rodiče, prarodiče, prodavačky ze samoobsluhy. Lidí různého věku a dokonce i národnosti. Potkali jste tu majitele vietnamské restaurace i tu sympatickou paní z Damašku, co má u vás obchod s orientálními potravinami. Nejdřív probíhá pochod městem s transparenty. Vidíte na nich nápisy jako “Chceme spravedlivé vyšetřování”, “Pravda nikdy nezemře”, “Mafiáni opusťte náš stát”, “Zkorumpovaná vládo, odstup”, “Když nefunguje stát, musí nastoupit ulice”. Posléze se všichni sejdou na náměstí, kde probíhají projevy. Mluví politici, zástupci různých neziskovek i umělci a všichni se shodují na tom, že je třeba celou korupční kauzu řádně vyšetřit a dostat ze všech institucí ty, kteří nahrávají místní mafii - premiéra i ministra vnitra.

Nejedná se ale o jednorázovou akci. Tématem žijete několik týdnů, lidé vyrazí do ulic opakovaně a podařilo se. Premiér i předseda vlády odstoupili, vlivný podnikatel se prošetřuje. Snad se opravdu blýská na lepší časy. A vy jste byli přítom a napomohli vytvořit onen tlak, kterému politici nezvládli čelit.

Jdete do novin, znovu si promluvit s paní Špačkovou. Vstoupíte do její kanceláře, ona se doširoka usměje a srdečně vám každému třese rukou. Asi si na začátku nevšimla, že je vás tolik, protože jí to trvá značnou dobu. Poté se k vám obrátí jako ke skupině: “Mám velikou radost z toho, co jste dokázali. Opravdu je to báječné. Občanská společnost zase jednou ukázala, že se umí semknout, když jde o důležitou věc. Snad se soudům nakonec podaří pana podnikatele zavřít, až zčerná.” přeruší jí ťukání na dveře. “Dále, řekne vaše hostitelka. Do dveří strčí hlavu pan Soukal. “Tak jste přece tady, až tu skončíte, zastavte se za mnou, mám pro vás zajímavou informaci.” “Klidně si je rovnou odvedte, právě jsme skončili.” Odtuší paní Špačková a chvatně se s vámi loučí. Jdete dlouhou chodbou do již známé kanceláře. “Posadil bych vás, ale jak vidíte, v tomto počtu nemám kam,” omluvně máchne rukou novinář směrem ke zbytku místnosti. Opět ho obklopujete v těsném sevření, ale vypadá o poznání méně nervózně než minule. “Teď jste si vedli skvěle. Reálně nám hrozilo, že se propadneme klidně o bod i dva na škále demokracie. Ohrožení nezávislosti médií a soudů a korupce ve vládě nejsou maličkosti. To už je skoro na hybridní režim. Ale lidi se nedali a demokracie zvítězila. Ještě je potřeba zatknout toho, kdo si vraždu objednal, pana velkopodnikatele, proto jsme na škále zatím bodově nepostoupili. Ale držíme se na svém a to je taky moc důležité.” najednou zazvoní telefon. Pan Soukal ho vezme. Na druhé straně je asi někdo důležitý, protože telefonující vám gestem naznačí, že by potřeboval soukromí a že se s vámi loučí. Připojí omluvný úsměv za to, že je to tak narychlo.

Vyjdete před redakci a zastavíte se u místní vývěsky s programem kina. Nechce se to odměnit za výkon dobrým filmem? Zrovna dávají tu super boží kultovní věc, na kterou jste se dlouho těšili. Jeden z vás si na vývěsce všimne i krátkého oznamu, že se budou konat volby na vedoucího zpravodajství celostátního veřejnoprávního rozhlasu. Vidíte tváře kandidátů, z nichž na jeden plakát s ženou ve středních letech někdo nasprejoval červený nápis OSTUDA. A je u něj přidělaná malá cedulka s informací, že se zítra bude konat demonstrace proti jejímu zvolení. Přemýšlíte, jestli by to nemohl být další střípek na vahách demokracie. Týká se vás nějak, kdo to zpravodajství povede? Může to demokracii nějak ovlivnit? Spoustu otázek a málo odpovědí. Chcete si o tématu zjistit víc nebo to chcete nechat plavat? Prosím rovnou hlasujte. Kdo je pro to, že se chce dozvědět víc? A kdo to chce nechat plavat?

[VEDOUcí ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - chtějí vědět víc](#)

ZABITÝ NOVINÁŘ - ZVIDITELNĚNÍ TÉMATU VE ŠKOLE

Rozhodli jste se zviditelnit téma ve škole. Po dlouhých diskuzích, jak to pojmout, jste se rozhodli pro Den pro demokracii, kde pomocí besedy s hosty a výstavy obrazů představíte celou kauzu ostatním a vypíchnete tam důležitost nezávislých médií a institucí pro demokracii. Nuže do práce. Musíte poprosit o dovolení vedení školy, oslovit hosty, kteří by si s vámi přišli povídat a vytvořit výstavu. No musíte toho zkrátka hodně oběhat. Udělejte proto všichni 3 kolečka poklusem kolem třídy.

Skvělé! Podařilo se vám domluvit hosty z místních novin a jednoho soudce, na výtvarné výchově jste společně s učiteli vytvářeli koláže z novinových výstřižků a celá akce měla nebývalý úspěch. Žáci ostatních ročníků se spontánně rozhodli i s rodiči a učiteli připojit k demonstraci za slušný stát a účast tak byla fenomenální. Vyrázilo mnoho lidí z vašeho města. Vaši sousedé, spolužáci, rodiče, prarodiče, prodavačky ze samoobsluhy. Lidi různého věku a dokonce i národnosti. Potkali jste tu majitele vietnamské restaurace i tu sympatickou paní z Damašku, co má u vás obchod s orientálními potravinami. Nejdřív probíhá pochod městem s transparenty. Vidíte na nich nápisy jako “Chceme spravedlivé vyšetřování”, “Pravda nikdy nezemře”, “Mafiáni opusťte náš stát”, “Zkorumpovaná vládo, odstup”, “Když nefunguje stát, musí nastoupit ulice”. Posléze se všichni sejdou na náměstí, kde probíhají projevy. Mluví politici, zástupci různých neziskovek i umělci a všichni se shodují na tom, že je třeba celou korupční kauzu řádně vyšetřit a dostat ze všech institucí ty, kteří nahrávají místní mafii - premiéra i ministra vnitra.

Nejedná se ale o jednorázovou akci. Tématem žijete několik týdnů, lidé vyráží do ulic opakovaně a podařilo se. Premiér i předseda vlády odstoupili, vlivný podnikatel se prošetřuje. Snad se opravdu blýská na lepší časy. A vy jste byli přítom a napomohli vytvořit onen tlak, kterému politici nezvládli čelit.

Jdete do novin, znovu si promluvit s paní Špačkovou. Vstoupíte do její kanceláře, ona se doširoka usměje a srdečně vám každému třese rukou. Asi si na začátku nevšimla, že je vás tolik, protože jí to trvá značnou dobu. Poté se k vám obrátí jako ke skupině: “Mám velkou radost z toho, co jste dokázali. Opravdu je to báječné. Občanská společnost zase jednou ukázala, že se umí semknout, když jde o důležitou věc. Snad se soudům nakonec podaří pana podnikatele zavřít, až zčerná.” přeruší jí ťukání na dveře. “Dále, řekne vaše hostitelka.

Do dveří strčí hlavu pan Soukal. "Tak jste přece tady, až tu skončíte, zastavte se za mnou, mám pro vás zajímavou informaci." "Klidně si je rovnou odvedte, právě jsme skončili." Odtuší paní Špačková a chvatně se s vámi loučí. Jdete dlouhou chodbou do již známé kanceláře. "Posadil bych vás, ale jak vidíte, v tomto počtu nemám kam," omluvně máchne rukou novinář směrem ke zbytku místnosti. Opět ho obklopujete v těsném sevření, ale vypadá o poznání méně nervózně než minule. "Teď jste si vedli skvěle. Reálně nám hrozilo, že se propadneme klidně o bod i dva na škále demokracie. Ohrožení nezávislosti médií a soudů a korupce ve vládě nejsou maličkosti. To už je skoro na hybridní režim. Ale lidi se nedali a demokracie zvítězila. Ještě je potřeba zatknout toho, kdo si vraždu objednal, pana velkopodnikatele, proto jsme na škále zatím bodově nepostoupili. Ale držíme se na svém a to je taky moc důležité." najednou zazvoní telefon. Pan Soukal ho vezme. Na druhé straně je asi někdo důležitý, protože telefonující vám gestem naznačí, že by potřeboval soukromí a že se s vámi loučí. Připojí omluvný úsměv za to, že je to tak narychlo.

Vyjdete před redakci a zastavíte se u místní vývěsky s programem kina. Nechce se to odměnit za výkon dobrým filmem? Zrovna dávají tu super boží kultovní věc, na kterou jste se dlouho těšili. Jeden z vás si na vývěsce všimne i krátkého oznamu, že se budou konat volby na vedoucího zpravodajství celostátního veřejnoprávního rozhlasu. Vidíte tváře kandidátů, z nichž na jeden plakát s ženou ve středních letech někdo nasprejoval červený nápis OSTUDA. A je u něj přidělaná malá cedulka s informací, že se zítra bude konat demonstrace proti jejímu zvolení. Přemýšlíte, jestli by to nemohl být další střípek na vahách demokracie. Týká se vás nějak, kdo to zpravodajství povede? Může to demokracii nějak ovlivnit? Spoustu otázek a málo odpovědí. Chcete si o tématu zjistit víc nebo to chcete nechat plavat? Prosím rovnou hlasujte. Kdo je pro to, že se chce dozvědět víc? A kdo to chce nechat plavat?

ZABITÝ NOVINÁŘ - SBÍRKA PRO NOVINY

Rozhodli jste se uspořádat sbírku pro noviny. Aby si mohli najmout ochranku a zaměstnat další novináře, kteří budou o celé věci informovat a celkově hlídat demokracii. Nezávislá média nesmějí skončit. Dlouze jste o tom diskutovali a rozhodli se uspořádat charitativní jarmark, jehož výtěžek půjde novinám. Tak šup, šup, bude to hodně práce. Musíte poprosit vedení školy, aby vám poskytli školní pozemek a učitele výtvarné výchovy, aby každá třída udělala v hodině nějaké výrobky na prodej. A je třeba občerstvení - zkusíte poprosit rodiče, jestli by každý nemohl upéct nebo uvařit něco dobrého na prodej. A chtělo by to i nějaký doprovodný program, ať přijde co nejvíc lidí. No jasně, školní pěvecký sbor by mohl něco secvičit, musíte je poprosit. No bude to spousta obíhání. A tak si oběhnete všichni 3x třídu, ať to máte hotovo.

Juch! Máte splněno a jarmark je v plném proudu. A má mega úspěch. Přišli rodiče, učitelé i lidi z města. Kupují výrobky i občerstvení, poslouchají koncert, panuje příjemná nálada a kasičky se plní. Nemůžete uvěřit tomu, kolik peněz jste vybrali.

Jdete je obřadně předat paní Špačkové. Vstoupíte do její kanceláře, ona se doširoka usměje a srdečně vám každému třese rukou. Asi si na začátku nevšimla, že je vás tolik, protože jí to trvá značnou dobu. Poté ji konečně můžete předat naditou kasičku plnou bankovek. Šéfredaktorka je viditelně dojatá. "Mám opravdu velikou radost, to jsem vůbec nečekala,

moc děkuji. V této době se finance navíc hodí, však víte. A já vám slibuji, že Ale začíná se blýskat na lepší časy. Slyšeli jste o těch demonstracích? Premiér i předseda vlády odstoupili, vlivný podnikatel se prošetřuje. Občanská společnost zase jednou ukázala, že se umí semknout, když jde o důležitou věc. Snad se soudům nakonec podaří ho zavřít, až zčerná.” přeruší jí ťukání na dveře. “Dále, řekne vaše hostitelka. Do dveří strčí hlavu pan Soukal. “Tak jste přece tady, až tu skončíte, zastavte se za mnou, mám pro vás zajímavou informaci.” “Klidně si je rovnou odvedte, právě jsme skončili.” Odtuší paní Špačková a chvatně se s vámi loučí. Jdete dlouhou chodbou do již známé kanceláře. “Posadil bych vás, ale jak vidíte, v tomto počtu nemám kam,” omluvně máchne rukou novinář směrem ke zbytku místnosti. Opět ho obklopujete v těsném sevření, ale vypadá o poznání méně nervózně než minule. “Teď jste si vedli skvěle. Reálně nám hrozilo, že se propadneme klidně o bod i dva na škále demokracie. Ohrožení nezávislosti médií a soudů a korupce ve vládě nejsou maličkosti. To už je skoro na hybridní režim. Ale lidi se nedali a demokracie zvítězila. Ještě je potřeba zatknout toho, kdo si vraždu objednal, pana velkopodnikatele, proto jsme na škále zatím bodově nepostoupili. Ale držíme se na svém a to je taky moc důležité.” najednou zazvoní telefon. Pan Soukal ho vezme. Na druhé straně je asi někdo důležitý, protože telefonující vám gestem naznačí, že by potřeboval soukromí a že se s vámi loučí. Připojí omluvný úsměv za to, že je to tak narychlo.

Vyjdete před redakci a zastavíte se u místní vývěsky s programem kina. Nechce se to odměnit za výkon dobrým filmem? Zrovna dávají tu super boží kultovní věc, na kterou jste se dlouho těšili. Jeden z vás si na vývěsce všimne i krátkého oznamu, že se budou konat volby na vedoucího zpravodajství celostátního veřejnoprávního rozhlasu. Vidíte tváře kandidátů, z nichž na jeden plakát s ženou ve středních letech někdo nasprejoval červený nápis OSTUDA. A je u něj přidělaná malá cedulka s informací, že se zítra bude konat demonstrace proti jejímu zvolení. Přemýšlíte, jestli by to nemohl být další střípek na vahách demokracie. Týká se vás nějak, kdo to zpravodajství povede? Může to demokracii nějak ovlivnit? Spoustu otázek a málo odpovědí. Chcete si o tématu zjistit víc nebo to chcete nechat plavat? Prosím rovnou hlasujte. Kdo je pro to, že se chce dozvědět víc? A kdo to chce nechat plavat?

ZABITÝ NOVINÁŘ - nechtějí vědět víc

Rozhodli jste se nic nepodnikat. Za pár dní to ale jednomu z vás začalo vrtat hlavou a spojil se s panem Soukalem, aby se zeptal, jak to dopadlo. A prý špatně. Celá kauza se zametla pod koberec. Všichni vědí, kdo si vraždu objednal, ale policie i soudy mu jdou na ruku, protože si je umí koupit. A vláda proti zkorumpovaným složkám nezasahuje, protože má sama máslo na hlavě a peníze v kapse. Je to opravdu smutné, jak na Sicílii za mafiánských dob. Na škále demokracie jsme klesli o jeden a půl bodu.

Odpoledne se cestou ze školy zastavíte se u místní vývěsky s programem kina. Zrovna dávají tu super boží kultovní věc, na kterou jste se dlouho těšili. Jeden z vás si na vývěsce všimne i krátkého oznamu, že se budou konat volby na vedoucího zpravodajství celostátního veřejnoprávního rozhlasu. Vidíte tváře kandidátů, z nichž na jeden plakát s ženou ve středních letech někdo nasprejoval červený nápis OSTUDA. A je u něj přidělaná malá cedulka s informací, že se zítra bude konat demonstrace proti jejímu zvolení.

Přemýšlíte, jestli by to nemohl být další střípek na vahách demokracie. Týká se vás nějak, kdo to zpravodajství povede? Může to demokracii nějak ovlivnit? Spoustu otázek a málo odpovědí. Chcete si o tématu zjistit víc nebo to chcete nechat plavat? Prosím rovnou hlasujte. Kdo je pro to, že se chce dozvědět víc? A kdo to chce nechat plavat?

[VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - chtějí vědět víc](#)

[VEDOUCÍ ROZHLASU - nechtějí vědět víc](#)

VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - chtějí vědět víc

Rozhodli jste se prozkoumat, co se to děje v té veřejnoprávní televizi, která by měla být baštou nezávislé žurnalistiky. Sednete tedy k počítači a lovíte články. Nejdřív hledáte, proč je to vlastně důležité. Různých stanic je v rádiu milion, proč je důležitý zrovna Český rozhlas (rozhlas Slovenska)? Však pokud bude vysílat věci, které mě nezajímají tak přeladím jinam, ne? Není to, kdo tam bude pracovat, takhle náhodou jen jejich věci? Veřejnost se taky nemíchá do toho, kdo povede třeba pekárnu na rohu. Když začnou péct horší rohlíky, prostě půjdu jinam a hotovo. Máte v hlavě zmatek a napadne vás, že nejlepší bude opět zavolat vaší známé, paní Špačkové z novin. Pracuje v branži, tak vám to jistě vysvětlí. Telefon vyzvání a na druhém konci se ozve známý hlas. Seznámíte šéfredaktorku se svými úvahami a optáte se jí na názor. Je opravdu důležité, kdo vede veřejnoprávní rozhlas? “Podívejte,” zazní ze sluchátka. “je skvělé, že voláte a že se zajímáte i o takové věci. Je to tak, že noviny, rozhlas i různé televizní stanice vždy někdo vlastní. A ten rozhoduje o tom, co se tam bude vysílat, jaké zprávy tam poběží, o čem se bude jak informovat. Když by měl vlastník takových novin třeba továrnu na čokoládu, bude v jeho zájmu, aby tam běželo hodně reklam na čokoládu a málo pořadů o hubnutí. A kdyby se v jeho továrně přišlo na nějaké problémy při výrobě, třeba že šidí gramáž, samozřejmě by chtěl, aby o tom jeho noviny mlčely a naopak odvedly pozornost jinam. A aby bylo možné se na nějaká média spolehnout, je zde veřejnoprávní instituce, která je řízená z poplatků všech lidí v našem státě a státního rozpočtu a má v popisu práce informovat nestranně, tedy bez ohledu na to, komu se co líbí nebo nelíbí. A to je hodně důležité obzvlášť, když jde o politiku nebo vlivné lidi, kteří by si rádi zaplatili za to, aby se o nich něco konkrétního psalo nebo nepsalo. A u veřejnoprávních médií jim to neprojde. Je to takto srozumitelné?”

Zkuste teď hlasovat - komu je to srozumitelné? A kdo by to ještě potřeboval vysvětlit?

POKUD SI ZVOLÍ, ŽE CHTĚJÍ DOVYSVĚTLIT

Veřejnoprávní rozhlas je prostě pojistkou demokracie. Představte si situaci, když by všechna média v zemi vlastnili lidé, kteří se nechají rádi zaplatit, když napíší třeba i nepravdu nebo přehlédnou nějaké problémy vlivných lidí. A ve vládě bychom též měli lidi, kteří se snaží nahrabat si pro sebe a na úkor státu. Kdo by o tom lidem řekl? Jak bychom se dozvěděli, že vláda třeba schvaluje zákony, které jsou výhodné pro ni a nevýhodné pro lidi? Nebo že bere úplatky? Pokud bychom neměli veřejnoprávní média, neměli bychom jediný zdroj informací, u kterého se lze spolehnout na to, že si ho nekoupil někdo vlivný, kdo ve zpravodajství kašle na nestrannost a prosazuje vlastní zájmy.

POKUD SI ZVOLÍ, ŽE JE TO JASNÉ NEBO POKRAČOVÁNÍ PŘÍBĚHU PO VYSVĚTLOVÁNÍ

Potvrdíte souhlas a pátráte dál. No dobrá, pokud je rozhlas takhle důležitý, tak asi má cenu se zabývat tím, kdo ho vede. Hledáte tedy, co má na starosti takový ředitel zpravodajství, o kterém je řeč. Aha, vybírá pracovníky i témata, tedy pokud by někomu nadržoval, mohl by to být problém. Pátráte dál a hledáte, proč pracovníci rozhlasu protestují proti jmenování paní Zelené a najdete nahrávku z porady, kterou paní Zelená vedla v jiné televizi. Na nahrávce nabádá redaktory, aby hledali informace, které lidi poštvou proti migrantům. Vysvětluje to tím, že přesně to chtějí lidé číst. Hm, to není moc nestranné informování, říkáte si a googlíte dál. A helemese, rozhovor s jejím bývalým spolupracovníkem, který říká, že ho nutila v prezidentských volbách nadržovat konkrétnímu kandidátovi Mackovi. A pokud neposlechne, hrozila mu vyhazovem a očerněním jeho jména i v jiných televizích. No fíha, paní asi nebude úplnou ikonou morálky. No jo, ale co s tím? Co se dá dělat proti tomu, aby byla zvolená? Co vy zmůžete? Hledáte, co už někdo vymyslel. A na facebooku objevíte, že se dnes koná demonstrace proti jejímu zvolení před budovou rozhlasu ve vedlejší městě. A je tu i odkaz na elektronickou petici, která se dá podepsat...hm, ale to by vám muselo být víc jak 18 let. Kdo ví, jestli se o té akci dostatečně ví, proběhne vám hlavou. Zkusíte si shrnout, co máte za možnosti. Poprosit rodiče, aby vás pustili na tu demonstraci a ještě lépe na ni jeli s vámi. Zkusit oslovit veřejnost a zviditelnit tu petici. Vy ji sice podepsat nemůžete, ale dospěláci ano. A třetí možností je udělat nějakou akci, která lidem vysvětlí, proč jsou veřejnoprávní média důležitá. Třeba by dorazilo na demonstraci víc lidí, když by si to uvědomili. Pojdte si o tom promluvit. Vytvořte trojice a v nich proberte, která z možností se vám zdá nejlepší. Máte na to 4 minuty, pak půjdete rovnou hlasovat. Kdo je pro účast na demonstraci? Kdo pro shánění podpisů pod petici? Kdo pro vysvětlení důležitosti rozhlasu lidem?

[VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - PETICE](#)

[VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - DEMONSTRACE](#)

[VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - VYSVĚTLENÍ DŮLEŽITOSTI - VIDEO](#)

VEDOUCÍ ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - PETICE

Přemýšlíte, přemýšlíte, jak je zviditelnit tu petici. Chtělo by to, aby se dostala k mladým lidem, kteří o demonstraci třeba ani nezavadí, protože je to nezajímá. Co takhle použít sociální sítě? Chtělo by to vytvořit nějaké video, které by se virálně šířilo a pod něj dát odkaz na petici. Stříhat videa pár lidí ve vaší třídě umí, ale i tak to bude fuška. Vymyslet scénář, natočit to, přidat zábavnou grafiku ať to není nuda, celé to dát dokupy, přidat hudbu, prokliky...No, všichni vstaňte a udělejte 3 výskoky jak vysoko jen dokážete, protože u tohohle se zapotíte.

Hotovo? Paráda. Přípravy vám pěkně frčí. Poprosili jste učitele informatiky, abyste si mohli přípravu dělat v hodině. Jedna z vás se ukázala jako hvězda natáčení a pěkně srozumitelně natočila vstupy podle scénáře, který jste sepsali vy, co vám jde bravurně sloh. Je to vtipné a svižné. Doděláváte postprodukci - aťáci ve vašich řadách stříhají, kombinují, dodávají obrázky a hudbu a začíná to vypadat dobře. Pověsíte to na youtube a sdělíte na sítě a čekáte, co to udělá. Nejdřív vám to začali lajkovat rodiče a učitelé. Trochu nuda, ale aspoň něco. Ale pak se to rozjelo - sdílí to žáci z ostatních tříd a jejich rodiče, už i neznámí lidi a lidi z jiných měst...no páni. Prokliknete si na online petici a sledujte, jak tam přibývají podpisy. Neděláte si iluze, že to všechno dokázalo vaše video, ale rozhodně jste notným dílem

přispěli. Zvoní vám telefon, volá opět paní Špačková. “Viděla jsem vaše video a je to pecka. Pod peticí jsou podepsané už tisíce lidí! A demonstrace, která proběhla na náměstí byla též obrovská. Sledujete aktuální dění? Ředitel rozhlasu zrovna oznámil, že paní Zelená na post vedoucí zpravodajství nakonec nenastoupí. Občanská společnost zase ukázala, že si nenecháme všechno líbit a demokracii si ohlídáme. Díky vám, že jste se zapojili, bylo to opravdu důležité.” Na druhém konci drátu slyšíte šramot a bouchání dveří a najednou se ozve hlubší mužský hlas. Bezpečně v něm poznáte pana Soukala. “Ještě jsem poprosil Helenu, ať mi vás na chvíli půjčí.” slyšíte od něj. “Chtěl jsem vám totiž říct, jak se vyvíjí naše křivka demokracie. Stoupá, přátelé, opravdu stoupá. Touto akcí jsme si polepšili o jeden a půl bodu, což je prostě fenomenální výsledek. Víte, já bych byl rád, kdyby mladí lidé jako jste vy, kteří se zajímají o svět kolem sebe byli oslavováni. Kdyby přebírali ceny a stáli v záři reflektorů. Ale realita je taková, že vám musí stačit dobrý pocit z toho, že jste něčemu přispěli. Že pomáháte tvořit takový svět, ve kterém se vám bude dobře žít.” A s těmi slovy se s vámi pan Soukup rozloučil.

VEDOUcí ZPRAVODAJSTVÍ ROZHlasU - DEMONSTRACE

Nuže dobrá, jít na demonstraci, ale to není jen rozhodnout se 5 minut dopředu a frčet. Rozhodnete se, že ideální bude přesvědčit rodiče, aby do toho šli s vámi. A učitele. A nachystat si pochopitelně transparenty, ať je jasné o co vám jde...No, všichni vstaňte a udělejte 3 výskoky jak vysoko jen dokážete, protože u tohohle se zapotíte.

Hotovo? Paráda. Většině z vás se podařilo přesvědčit rodiče, abyste šli celá rodina i se sourozenci. Někde to nebylo snadné, protože byli přesvědčeni, že je to jedno, kdo povede nějaký rozhlas. Ale využili jste informace, které jste si našli a které vám řekla paní Špačková a nakonec jste byli úspěšní. Teď ty transparenty. Poprosili jste učitelku výtvarné výchovy, abyste si je mohli nachystat v hodině. Doslechla se o tom i paní učitelka občanky a přišla vám na pomoc. probrali jste, co chcete říci a vymysleli grafiku i hesla. Bude to vypadat skvěle a snad z toho bude vidět i naléhavost sdělení. Barvy na transparentech zasychají a vy jdete čekat na rodiče.

Demonstrace je obrovská. Na pódiu se střídají řečníci z novin i televize, znovu vysvětlují, proč je klíčové mít média, která jsou nezávislá nestranná. Na lidech kolem sebe vidíte, že je to pro ně důležité. Jsou tu staří i mladí a všichni protestují proti tomu, abyste dostávali zkreslené informace dle livovůle někoho ve vedení. Chcete vědět, že alespoň někteří novináři se snaží informovat poctivě a pravdivě a nemusí se bát, že je za to čeká vyhazov. Přesně tak, jak to má v demokratické zemi být. Nejsme přeci v Rusku proboha. Jé a koho to támhle vidíte? Paní Špačkovou. Proklíčujete davem až k ní. Nesleduje ale pódium ale pročitá cosi na telefonu. Zdá se vám to divné. Když vás uvidí, rozzáří se. “Tak jste přišli? To je skvělé. Zrovna sleduji aktuální dění,” kývne hlavou k telefonu, který svírá v ruce, “probíhá tiskovka generálního ředitele rozhlasu, jsem napjatá jak kšandy.” A znovu skloní hlavu k display. “Jóóó. Zakřičí náhle jak na fotbalovém utkání. K takové elegantní dámě se to moc nehodí, říkáte si. “Mám obrovskou radost,” říká s úsměvem. Už vám nestačí vysvětlit z čeho, protože nadšení se najednou ozve i z pódia. “Zrovna jsme dostali informaci, že naše demonstrace měla smysl. Generální ředitel zrovna oznámil, že se s paní Zelenou dohodli na tom, že zpravodajství nepovede. Díky moc vám všem, kteří jste přišli. Občanská společnost

zase ukázala, že si nenecháme všechno líbit a demokracii si ohlídáme.” Lidi se pomalu rozcházejí a je na nich vidět úleva. I paní špačková se vám ztratí v davu. Proti proudu se k vám ale žene známá tvář pana Soukupa. “To jsem rád, že jsem vás tu našel.” říká udýchaně. “Chtěl jsem vám totiž říct, jak se vyvíjí naše křivka demokracie. Stoupá, přátelé, opravdu stoupá. Touto akcí jsme si polepšili o jeden a půl bodu, což je prostě fenomenální výsledek. Víte, já bych byl rád, kdyby mladí lidé jako jste vy, kteří se zajímají o svět kolem sebe byli oslavováni. Kdyby přebírali ceny a stáli v záři reflektorů. Ale realita je taková, že vám musí stačit dobrý pocit z toho, že jste něčemu přispěli. Že pomáháte tvořit takový svět, ve kterém se vám bude dobře žít.” A s těmi slovy se s vámi pan Soukup rozloučil a zmizel vám z očí.

VEDOUcí ZPRAVODAJSTVÍ ROZHLASU - VYSVĚTLENÍ DŮLEŽITOSTI - VIDEO

Přemýšlíte, přemýšlíte, jak přiblížit lidem, že fakt není jedno, kdo řídí zprávy. Chtělo by to, aby se to dostalo k mladým lidem, kteří o demonstraci třeba ani nezavadí a petice je nezajímá. Co takhle použít sociální sítě? Chtělo by to vytvořit nějaké video, které by se virálně šířilo a pod něj dát odkaz na demonstraci a petici. Stříhat videa pár lidí ve vaší třídě umí, ale i tak to bude fuška. Vymyslet scénář, natočit to, přidat zábavnou grafiku ať to není nuda, celé to dát dokupy, přidat hudbu, prokliky...No, všichni vstaňte a udělejte 3 výskoky jak vysoko jen dokážete, protože u tohohle se zapotíte.

Hotovo? Paráda. Přípravy vám pěkně frčí. Poprosili jste učitele informatiky, abyste si mohli přípravu dělat v hodině. Jedna z vás se ukázala jako hvězda natáčení a pěkně srozumitelně natočila vstupy podle scénáře, který jste sepsali vy, co vám jde bravurně sloh. Je to vtipné a svižné. Doděláváte postprodukcí - aťáci ve vašich řadách stříhají, kombinují, dodávají obrázky a hudbu a začíná to vypadat dobře. Pověsíte to na youtube a sdílíte na sítě a čekáte, co to udělá. Nejdřív vám to začali lajkovat rodiče a učitele. Trochu nuda, ale aspoň něco. Ale pak se to rozjelo - sdílí to žáci z ostatních tříd a jejich rodiče, už i neznámí lidi a lidi z jiných měst...no páni. Prokliknete si na online petici a sledujte, jak tam přibývají podpisy. Neděláte si iluze, že to všechno dokázalo vaše video, ale rozhodně jste notným dílem přispěli. Zvoní vám telefon, volá opět paní Špačková. “Viděla jsem vaše video a je to pecka. Pod peticí jsou podepsané už tisíce lidí! A demonstrace, která proběhla na náměstí byla též obrovská. Sledujete aktuální dění? Ředitel rozhlasu zrovna oznámil, že paní Zelená na post vedoucí zpravodajství nakonec nenastoupí. Občanská společnost zase ukázala, že si nenecháme všechno líbit a demokracii si ohlídáme. Díky vám, že jste se zapojili, bylo to opravdu důležité.” Na druhém konci drátu slyšíte šramot a bouchání dveří a najednou se ozve hlubší mužský hlas. Bezpečně v něm poznáte pana Soukala. “Ještě jsem poprosil Helenu, ať mi vás na chvíli půjčí.” slyšíte od něj. “Chtěl jsem vám totiž říct, jak se vyvíjí naše křivka demokracie. Stoupá, přátelé, opravdu stoupá. Touto akcí jsme si polepšili o jeden a půl bodu, což je prostě fenomenální výsledek. Víte, já bych byl rád, kdyby mladí lidé jako jste vy, kteří se zajímají o svět kolem sebe byli oslavováni. Kdyby přebírali ceny a stáli v záři reflektorů. Ale realita je taková, že vám musí stačit dobrý pocit z toho, že jste něčemu přispěli. Že pomáháte tvořit takový svět, ve kterém se vám bude dobře žít.” A s těmi slovy se s vámi pan Soukup rozloučil.

VEDOUCÍ ROZHLASU - nechtějí vědět víc

Rozhodli jste se nechat to plavat. Možná se vás to netýká.

Za pár dní ze zpráv zjistíte, že paní Zelená místo šéfredaktorky zpravodajství dostala. Přesto, že má v minulosti škraloupy. Přesto, že se snažila manipulovat informacemi. Odborníci v televizi se shodli, že to přímo ohrožuje svobodu médií a proto jsme na škále demokracie tímto aktem klesli o půl bodu.